

ECLI:NL:CRVB:2008:BG3942

Instantie	Centrale Raad van Beroep
Datum uitspraak	07-11-2008
Datum publicatie	11-11-2008
Zaaknummer	06-7069 WAO
Rechtsgebieden	Bestuursrecht Socialezekerheidsrecht
Bijzondere kenmerken	Hoger beroep
Inhoudsindicatie	Herziening WAO-uitkering. Voldoende medische en arbeidskundige grondslag. Zorgvuldig medisch onderzoek. Geschiktheid functies.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

06/7069 WAO

Centrale Raad van Beroep

Meervoudige kamer

U I T S P R A A K

op het hoger beroep van:

[Naam appelland], wonende te [woonplaats] (hierna: appelland),

tegen de uitspraak van de rechtbank Haarlem van 30 oktober 2006, 06/2480 (hierna: aangevallen uitspraak),

in het geding tussen:

appelland

en

de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (hierna: Uww).

Datum uitspraak: 7 november 2008.

I. PROCESVERLOOP

Namens appelland heeft mr. L.B. de Jong, advocaat te 's-Gravenhage, hoger beroep ingesteld.

Het Uww heeft een verweerschrift ingediend en een rapportage van 14 mei 2007 van de bezwaararbeidsdeskundige

P.M.J. Kursten overgelegd, alsmede een rapportage van 21 mei 2008 van de bezwaarverzekeringarts R.M. Hulst.

Namens appellant zijn nadere medische gegevens ingezonden van de hem behandelend orthopaedische chirurg en de fysiotherapeut, waarop de bezwaarverzekeringsarts Hulst in zijn aanvullende rapportage van 11 augustus 2008 en de bezwaarverzekeringsarts J.M. Koek op 3 september 2008 hebben gereageerd

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 26 september 2008. Appellant is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde mr. De Jong. Het Uvw heeft zich laten vertegenwoordigen door F.M.J. Eijmael.

II. OVERWEGINGEN

1.1. Voor een overzicht van de relevante feiten en omstandigheden verwijst de Raad naar hetgeen de rechtbank hieromtrent met juistheid in de aangevallen uitspraak heeft weergegeven. Hier volstaat de Raad met het volgende.

1.2. Appellant was werkzaam als autospuiters en schadehersteller, toen hij op 31 januari 2000 uitviel vanwege rugklachten. Na afloop van de wettelijke wachttijd, die destijds 52 weken bedroeg, heeft het Uvw aan appellant met ingang van 29 januari 2001 een uitkering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO) toegekend, welke werd berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 35 tot 45%. Vanaf mei 2001 was appellant weer werkzaam en werden de verkregen inkomsten verrekend met zijn uitkering. In januari 2003 was appellant betrokken bij een verkeersongeval, ten gevolge waarvan zijn nek- en rugklachten zijn toegenomen.

2.1. Appellant is in het kader van een herbeoordeling op 24 augustus 2005 onderzocht door de verzekeringsarts M.S.G. Fouad, die in zijn rapportage van dezelfde datum heeft aangegeven dat appellant beperkingen ondervindt, waarbij hij is aangewezen op licht fysieke arbeid voor hele dagen met een rugbesparend karakter. Met inachtneming van deze beperkingen heeft de verzekeringsarts een Functionele Mogelijkheden Lijst (FML) opgesteld, waarna de arbeidsdeskundige T.L.M. van der Hulst op 16 september 2005 tot de conclusie is gekomen dat appellant niet meer geschikt is voor zijn eigen werk, maar nog wel voor een aantal andere functies. Op basis van drie van deze functies heeft hij de mate van arbeidsongeschiktheid van appellant berekend op 15 tot 25%. Hierna nam het Uvw op 22 september 2005 het besluit om de WAO-uitkering van appellant met ingang van 17 november 2005 te herzien en de mate van zijn arbeidsongeschiktheid vast te stellen naar de klasse van 15 tot 25%.

2.2. In de bezwaarprocedure onderschreef de bezwaarverzekeringsarts R.M. Hulst in een rapport van 4 januari 2006 het onderzoek en de conclusies van de primaire verzekeringsarts. Vervolgens verklaarde het Uvw het bezwaar van appellant tegen het besluit van 17 november 2005 bij besluit van 5 januari 2006 (het bestreden besluit) ongegrond.

3. Bij de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank het beroep van appellant tegen het bestreden besluit ongegrond verklaard. Daartoe heeft de rechtbank overwogen dat er onvoldoende grond is om tot het oordeel te komen dat het bestreden besluit berust op rapportages van verzekeringsartsen die niet zorgvuldig tot stand zijn gekomen. Daarbij heeft de rechtbank vastgesteld dat op grond van de stukken die zich in het dossier bevinden onomstotelijk vaststaat dat appellant beperkingen heeft ten aanzien van nek-, rug- en kniebelastende activiteiten, maar dat er onvoldoende aanknopingspunten zijn gevonden voor het oordeel dat op medisch objectieveerbare gronden meer of zwaardere arbeidsbeperkingen dienen te worden vastgesteld dan die welke door de verzekeringsartsen in de FML van 24 augustus 2005 zijn neergelegd en op 4 januari 2006 zijn bevestigd.

4. In hoger beroep heeft appellant aangevoerd dat hij zich niet kan verenigen met het oordeel van de rechtbank dat er onvoldoende aanknopingspunten zijn gevonden voor zijn standpunt dat op medisch objectieveerbare gronden meer of zwaardere arbeidsbeperkingen moeten worden aangenomen, in welk verband hij onder meer heeft verwezen naar de in beroep overgelegde informatie van zijn revalidatiearts Rockx en van de door hem geconsulteerde verzekeringsgeneeskundige Cats, die behalve op fysieke beperkingen van appellant ook op beperkingen van psychogene aard heeft gewezen. Voorts heeft appellant verwezen naar de in geding gebrachte medische stukken van de hem behandelend orthopaedische chirurg

en zijn fysiotherapeut, waarbij melding wordt gemaakt van de rugoperatie die hij op 11 juli 2008 heeft ondergaan.

5. De Raad, oordelend over hetgeen appellant tegen de aangevallen uitspraak heeft aangevoerd, overweegt het volgende.

5.1. In navolging van de rechtbank is de Raad van oordeel dat het medisch onderzoek door de verzekeringsartsen op een voldoende zorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden. Naar aanleiding van de in beroep door appellant overgelegde medische informatie van zijn revalidatiearts Rockx, de verzekeringsgeneeskundige Cats en de revalidatiearts Zondervan, heeft de bezwaarverzekeringsarts Hulst in zijn reactie van 17 oktober 2006 overtuigend en gemotiveerd aangegeven dat deze informatie geen aanleiding geven om tot een andersluidend oordeel dan in bezwaar te komen. Met de rechtbank is de Raad dan ook van oordeel dat in de overgelegde informatie geen aanknopingspunt kan worden gevonden om zwaardere medische beperkingen aan te nemen. Evenmin ziet de Raad aanleiding om op basis van de in hoger beroep overgelegde medische stukken tot een andersluidend oordeel te komen nu de daarin vermelde operatieve ingreep eerst op

11 juli 2008 heeft plaatsgevonden en deze gegevens geen invloed hebben op de beperkingen en functionele mogelijkheden van appellant op 17 november 2005. Gelet op het voorgaande en in het geheel van de voorhanden medische gegevens ziet de Raad onvoldoende aanknopingspunten om appellant te volgen in zijn standpunt dat het medisch onderzoek niet op zorgvuldige wijze zou hebben plaatsgevonden en dat in de FML zijn beperkingen zijn onderschat.

5.2. De Raad ziet geen aanleiding om aan te nemen dat de aan appellant geduide functies voor hem niet geschikt zijn.

5.3. De Raad komt dan ook tot de slotsom dat het hoger beroep van appellant niet slaagt, zodat de aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

6. De Raad acht geen termen aanwezig om toepassing te geven aan artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht inzake de vergoeding van proceskosten.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep,

Recht doende:

Bevestigt de aangevallen uitspraak.

Deze uitspraak is gedaan door D.J. van der Vos als voorzitter en C.P.J. Goorden en R.C. Stam als leden. De beslissing is, in tegenwoordigheid van W.R. de Vries als griffier, uitgesproken in het openbaar op 7 november 2008.

(get.) D.J. van der Vos.

(get.) W.R. de Vries.

RB